

RECTOR
Academiae Rostochiensis
IOACHIMVS STOCKMAN,
Phil. & Med. D. ac Prof.

Ad Iusta funebria

Quae

Viro Fortissimo & Prudentissimo

D N. ZACHARIAE
SEBES,

Senatori hujus urbis gravissimo
& praesidii militaris praefecto

*Vidua & liberi maestissimi, hodie hora prima
parata cupiunt,*

Omnes Academiae Cives peramanter
& officiose invitat.

Conventus fiet in aede B. Jacobo sacra.

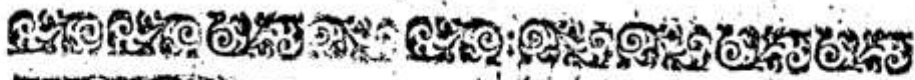

RS(O)SE

ROSTOCHII,
Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr
ANNO M. DC. L.

Uo tempore Duci & aucto-
ri salutis è mortuis in vitam rever-
so, & de morte ac Diabolo infensis-
simo humani generis hoste glorio-
sè triumphanti publicè gratulationes faciunt o-
mnium gentium provinciarumq; Christiani: eo-
dem SEBESIANA dom^o lugubres nœnias & lēssos
privatim ingeminat. Corruit enim ejus columen
ac fulcrum Ipse SEBESIUS, de cujus natalibus, vi-
ta & obitu quæ accepimus, breviter exponemus.
Natus Is anno supra millesimum sexcentessimum
primo, in civitate montana ZELLERFELDA,
quæ in circulo Wolfenbutelensi sita. Pater ipsi
JOANNES extitit, Civis ejus oppidi non infi-
mus: mater verò MARGARETA ex Judice
quondam ejusdem loci JOBST Töhlen viro ho-
nesto progenita. His editus in lucem parentibus,
CHRISTO per baptismum insertus, moreque
Christiano educatus, & ad meliora omnia domi
primò institutus est. Undecim annorum adole-
scens in ministerio JOANNIS HARBARTI co-
gnati sui, rationibus argentifodinarum præfecti,
aliquamdiu fuit, donec pro Illustrissimo Princi-
pe GEORGIO Duce Brunovicensium & Lunæ-
burgensium conscribi milites audiret, inter quos

& ipse nomen suum professus per biennium & menses duos stipendia fecit. E tirocinio hoc missus, amore gloriæ ac fortissimorum heroum excitatus tropæis tantum abfuit ut militiam fugeret, ut potius infracto animo magis magisq; persequeretur. Quapropter ad potentissimos ordines federati Belgii, in illam nimirum & literarum & armorum palæstram se contulit, ubi per biennium & dimidium anni æra Eum meruisse accepimus. Ex hoc tempore, cum rei bellicæ se totum consecrasset, & jam vires ejus virtutesq; magis innotescerent, ad officia obeunda & fortiter administranda habitus est idoneus. Primò quidem Serenissimo Danorum REGI, qui Censor virtutis ac solertiæ Sebestianæ manipulo equestri eum præfecit, cui muneri per annos tres & sex menses laudabiliter præfuisse dicitur. Hinc in exercitu Cæsareo annos IV. & menses III. officio præfecti excubiarum equestris functus est, & tandem apud Serenissimum ac Potentissimum Electorem Saxonix Signiferi partes per annum ac mensem unum summâ cum laude explevit. Postea delatus est Rostochium, ubi Anno cl° Ioc XXXII. d. XIII. Febr. posthabitâ cælibe vitâ ad matrimonium applicuit mentem, exambitque primùm castissimam feminam WENDULAM Wedigen BERNHARDI Krauß
piè

piè defuncti viduam, quâ cum connubio junctus
 progenuit MARGARETAM, viro integerrimo
 & honestissimo Dn. CHRISTIANO Rnefebecken/
 qui Civis cum pannis mercimonium hodie facit,
 anno supra millesimum sexcentefimum, qua-
 dragesimo nono nuptum collocatam; & filio-
 lum, qui infans unâ cum matre in puerperio an-
 no clō Ioc XXXIII. d. IV. Septembr. occubuit,
 simulq; cum ea terræ mandatus est. Pòst anno
 clō Ioc XXXIV. d. XXVI. Augusti ad secunda,
 transit vota, & matrimonio sibi junxit lectissi-
 mam virginem CHRISTINAM, NICOLAI
 KIRCHNERI Civis & negociatoris apud nos
 quondam primarii filiam, cum qua placidè ac
 suaviter per novem quasi annos vixit, quæque
 patrem ipsum fecit quinque liberum, qui ex-
 ceptis ANNA & JOACHIMO adhuc supe-
 rant. Durante hoc matrimonio adscitus est in
 ordinem Senatorium Anno clō Ioc XXXVIII.
 d. XXIV. Februarii, & paullò post, anno ni-
 mirum clō Ioc XL. d. VI Febr. ab Illustris-
 simo Celsissimoq; PRINCIPE MECKLEN-
 BURGICO, Domino nostro indulgentissimo,
 consentiente Senatu hujus Urbis prudentissimo,
 Capitaneus præsidij militaris apud nos electus
 fuit: quam functionem per decennium cum lau-
 de administravit. Quinq; abhinc annis supremus

fuit præfidii hujus militaris præfectus, volente
 ita Illustrissimo ac Celsissimo PRINCIPE no-
 stro, ut & Senatu urbis amplissimo. Auspiciis al-
 terum hoc conjugium videbatur aptum esse bo-
 nis, quando & Conjugem novam & dignitates
 novas acciperet: sed non tulit ætatem. Quid heic
 ageret DN, SEBES? Parvuli liberi in domo ejula-
 bant, matrem desiderabant. Quid ageret igitur?
 ter ad eundem impingeret lapidem, & tertiis sese
 implicaret nuptiis? at à Charonda etiam secun-
 das damnatas sciebat, nec ignorabat, improbè ab
 eo accusari, qui mare unde vix salvus enatârît,
 repetat, & iterum naufragium faciat. Jecit tamen
 tertiâ quoq; vice aleam: nec ea infelicitè ceci-
 dit. Vixit enim in conjugio cû MARGARETA
 Sürstenoꝝ/Excellentissimi ac Clarissimi viri DN,
 M STEPHANI HEINII, Prof. Hebr. Ling. in
 hac Academia p. m. celeberrimi vidua conjun-
 ctissimè, filiamq; ex ea, quam AN. cto Ioc XLIV.
 d. XVI Jul. uxorem duxerat, unicam ANNAM
 MARGARETAM, AN. cto Ioc XLVI. d. XIV.
 Febr. sustulit & reliquit, tanto omnium commi-
 seratione magis dignam, quanto orbitatem mi-
 nus sentit. Biennium est ex quo languescere ce-
 pit, ingravescente indies morbo. Quanquam
 enim remittere pollicerique meliora videretur,
 resumfit tamen post KAL. JAN. currentis anni vi-
res

res suas, intenditque ita se, ut natura pariter, pariterque illius ministri medici, tanquam nihil deinceps sussecturi, animum desponderent. Ex graviore enim pulmonum morbo cum hæniopysi conjuncto Empyema ante longum tempus contraxerat æger, & inde diuturnâ tabe consuebantur vires. Quod cum persentisceret, colligere animum ac res suas omnes parare, tanquam abiturus ex hoc mundo, in quem non nisi hospes venerat, seponere enim ex oculis, & procul habere mortales, nimiumque brevis vitæ spes, committere autem domum, conjugem, seseque ipsum in fidem ac patrocinium Creatoris cernebatur. Cujus causa Reverendum & Clarissimum virum DN. M. CHRISTIANUM MICHAELIS, ad B. Jacobi Pastorem vigilantissimum binis vicibus ad se vocari, editaque peccatorum Confessione ac impetratâ veniâ, pasci se corpore ac sanguine Redemptoris sui, Spiritusque sancti gratiâ per veram obstinatamque fidem ad iter suum cæleste instrui durarique jussit. Id quod die X. April. inter 6. & 7. matutinam nihil ab animo, cujus compos ad extremum erat, alienatus, gratulabundus sibi ac lætus, inter preces ac suspiria, quinquagesimum ætatis annum ingressus confecit. Magnum quidem ille Maritæ dolorem attulit, sed quod secundâ vice in mœstissima vidua
tenta-

tentatum atque impetitum fuit, quanquam satis fuerit saucius animus ejus, bis resumere spiritum & colligere sese non ignorabit. Nihil humani à se alienum haecenus opinata, nihil factura est à Christiano homine alienum: luctui modum ac terminum, in DEO spes suas ac fiduciam, in futura omnium piorum beatitudine solatium super charissimi Conjugis discessu collocatura.

Cæterum, Cives Academiae, nostrum officium est, ut adflictæ opem, mœstæ consolationem adferamus, quantum quidem in nobis est. Id hoc tempore vix aliâ ratione efficiemus, quàm si frequenti comitatu funus ornemus. Id quod facturos vos omninò confido. Facietis alteri, quod vobis fieri optetis, quod charitati Christianæ convenit, quod communis etiam humanitatis officia flagitant Commendabitis unâ operâ Deo immortali nostræ Academiae, urbis, provinciæ incolumitatem, quâ incolumi nostra continetur incolumitas, & ÆTERNITATEM COGITA-

BITIS P. P. Rostochi sub sigillo Rectoratus An. clō Ioc L, d. XVII.

Aprilis.

